

Класифікація туризму

Класифікація – важливий інструмент наукового пізнання. Вона допомагає глибше розкрити існуючі зв'язки, зорієнтуватись у складних ситуаціях і посприяти отриманню науково-обґрунтованих висновків. Стосовно класифікації туризму, то висвітлені найголовніше його зміст і сутність підтверджують, що туризм – це складне соціально-економічне явище, яке вимагає своєрідного підходу, оскільки необхідно враховувати різноманітні мотиви проведення відпочинку та можливості його здійснення. У науковій літературі виокремлюються класи, форми та види туризму. Залежно від характеру туристичних потоків, визначається два класи: внутрішній (регіональний); іноземний (міжнародний). Внутрішній туризм пов'язаний із тимчасовим виїздом громадян до місць відпочинку в межах своєї країни, держави, регіону. Міжнародний туризм також здійснюють із туристичною метою, але він пов'язаний з виїздом за межі країни постійного місця проживання.

Форми туризму вирізняються за такими ознаками:

- характером організації: плановий (організований) та самодіяльний (неорганізований);
- тривалістю подорожі: короткотривалий та довготривалий;
- інтенсивністю туристичних потоків: постійний та сезонний.

Види туризму, що визначаються мотивацією туристичної подорожі, класифікуються на:

- * курортно-лікувальний – здійснюється з метою зміцнення здоров'я і передбачає перебування в санаторно-курортних закладах;
- * культурно-розважальний – здійснюється з метою ознайомлення з туристськими визначними пам'ятками;
- * релігійний – здійснюється подорожжю мандрівника з метою не тільки побачити культовий об'єкт поклоніння, а й осягнути катарсис і таким чином здобути духовну цілісність;
- * спортивний – полягає у проходженні певних шляхів, які називають маршрутами, з подоланням природних та/або штучних перешкод або річкові пороги (у сплавах річками)), виконання технічних прийомів, спеціальних тактичних та/або технічних завдань;
- * пізнавально-діловий – полягає у забезпеченні організації та управління відрядженнями (бізнес-поїздками) співробітників різних компаній.

Тривалість подорожі як ознака виокремлення форм туризму залежить від часу, витраченого туристами для мандрівки або відпочинку в місці їхнього зосередження. Так, подорож, пов'язану з туристичною метою із середньою тривалістю два-чотири дні, або три нічліги, називають короткотривалим туризмом, а довготривалий туризм пов'язаний із мандрівками періодом на 4-7, 8-28, 29-91, 92-364 нічліги і здійснюється під час відпустки, творчого відрядження чи з іншою діловою або особистою метою.

Форми туризму, відповідно до віку подорожуючих, поділяють на: дитячий; молодіжний та дорослий.

Стосовно сезонності туристичних потоків, розрізняють: літній, зимовий та цілорічний туризм. Форми туризму залежно від способу фінансування поділяють на: соціальний – пов'язаний із реалізацією держави своєї соціальної політики та виконанням соціальних функцій громадськими організаціями; кредитний – в нашій державі перебуває на початковій стадії розвитку, оскільки українські банки ще не в змозі надавати кредити на відпочинок і саме цим сприяти розвитку кредитного туризму.

Спосіб розміщення туристів належить до ознак, які впливають на виокремлення готельного туризму – проведення відпочинку в готелях, пансіонатах, турбазах і позаготельного туризму – проживання в кемпінгах, самохідних причепах, у приватному секторі тощо.

Отже, можна зробити висновок що класифікація туристичної діяльності на види та форми туризму є надзвичайно важливою. Адже, скажімо, виокремлення видів туризму – це не лише теоретичне завдання: кожен його вид практично потребує відповідного інфраструктурного забезпечення, здійснення організаційних заходів, спрямованих на його розвиток, що в кінцевому підсумку пов'язано зі задоволенням потреб на такі послуги. Розв'язання цих проблем сприятиме визначенню місця туризму серед інших галузей національної економіки й об'єктивнішому врахуванню його внеску в створення валового внутрішнього продукту країни, регіону, туристичного центру.

Список використаних джерел та літератури

1. Кузик С.П. Географія туризму: навчальний посібник. Львів. нац. ун-т ім. І.Франка, Географічний ф-т. Київ: Знання, 2011. 271 с.
2. Кифяк В.Ф. Організація туристичної діяльності в Україні. Чернівці: Книги-XXI, 2003. 300 с.